

Maricel Haro Cardozo

Perú / *Perú*

Iquitos

Els meus primers malentesos a Barcelona

La meva arribada a Barcelona va ser una mica caòtica, però divertida. Des del primer dia vaig començar a conviure amb un català, el meu padrastre, que va venir a recollir-me a l'aeroport juntament amb la meva mare. Quan em va saludar, em va donar dos petons, i això em va sorprendre molt perquè al meu país normalment en fem un.

Després, en arribar a casa, vaig sortir a caminar pels carrers sense adonar-me de l'hora. Al meu cap pensava que a les 6 ja es feia fosc, però era estiu i el sol es ponia molt més tard. Els meus pares es van espantar perquè pensaven que m'havia perdut, i el meu padrastre em va trobar en un parc tranquil·lament, creient que encara era aviat.

Un altre moment divertit va ser quan vam anar a comprar i em va preguntar quins polos m'agradaven. Jo vaig pensar que parlava de roba i li vaig respondre que els de tires i colors clars. Em va mirar estranyat i la meva mare em va explicar que es referia a gelats. Vam riure els tres. Va ser llavors que vaig entendre que adaptar-se també vol dir equivocar-se.